

07-08-2023 ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 08-08-2023

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'
καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

ᾠδὴ Ἦχος Γ' τοσ

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ ⁶ ^λ **Κ**υ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου ^Π ^Β
 σο ον μου ⁶ ^λ ει σα κου σο ν μου Κυ ρι ι ε ^π ⁹ **Κ**υ ρι
 ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ν μου ⁶ ^λ
 προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σο ν μου
 Κυ ρι ε ⁶ ^λ

^Β
⁶ ^λ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶ ^λ ε παρ
 σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυ ρι ε

6
λ

^B
6
λ **Θ**ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ
6
λ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶
λ

^B
6
λ **Μ**η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ
6
λ του προ φα σι ζε σθαι

προ φασεις εν α μαρ τι αις ⁶
λ

^B
6
λ **Ε**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ
6
λ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κ των αυ των ⁶
λ

^B
6
λ **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ε ελαιον δε αμαρτωλου

μη λιπανατωτην κεφαληνμου

Οτι ετι και ηπροσευχημου εν

ταις ευδοκιας αυτων καταπεθησανε

χομενα πετρας οικριται αυτων

Ακουσονται ταρηματαμου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθηταοστα αυ

των παρατον Αδη

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοιμου επισοι οιηλπισαμη αν

τα νε λεις την ψυ χην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M ^B
⁶λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^Δ
^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θη ν ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πιον αυτου

απαγγε λω ^{6 λ}

^B ^Π ^B
^{6 λ} **Ε**ν τω εκ λειπει ειν εζ ε μου το πνευ

μαμου και συ εγνωστας τριβους μου ^{6 λ}

^B
^{6 λ} **Ε**ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ^{6 λ}

^B
^{6 λ} **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α α

+
 και ε πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι

γι νω σκων με ^{6 λ}

^B [,]
^{6 λ} **Α** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

^Δ ^{6 λ}
 ε εστιν ^Δ ο εκ ζη τωων την ψυχην μου ^{6 λ}

^B
⁶_λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

^Δ
πα ^Δ Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

εν γη ζων των ⁶_λ

^B
⁶_λ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο ο

τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶_λ

^B
⁶_λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερ ε με ⁶_λ

^B
⁶_λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου ^Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

νο μα τισου ⁶_λ

^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως

ου αν τα ποδωσμοι

^M ^B
Εκ βαθρων εκεκραξα σοι Κυρι

ε ε Κυρι ε ει σακουσον της φωνης

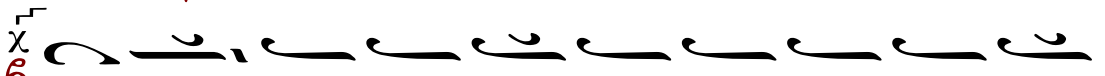

μου

^Δ ^B
Γενηθητωταωτασουπροσεχον

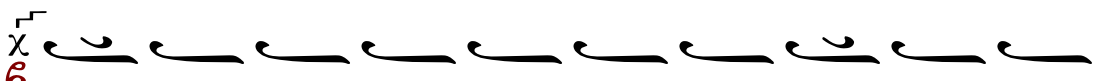
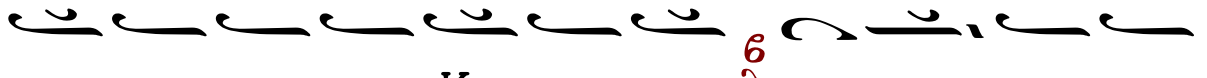

τα ^Δ ειςτηνφωνηνητηςδεησεωςμου

Ψάλλομεν Σπυχηρά Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ ποστησε

 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

 στιν

Εἡμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως, μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι

 σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον 6
λ

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

χ^M
6
λ **Ἄ**πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

M
χ^B
6
λ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας 6
λ ελ πι

 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον 6
λ

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἥλιαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

ᾠχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

^M
⁶ ^λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος ⁶ ^λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶ ^λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶ ^λ εκ
πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶ ^λ

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σῆ παρρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

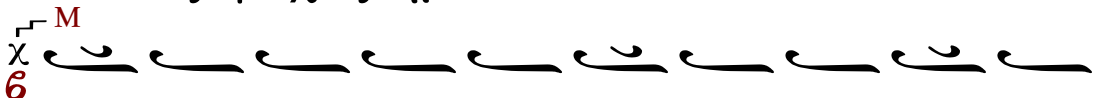
⁶ ^λ ^M **Ἄ** νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη ⁶ ^λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

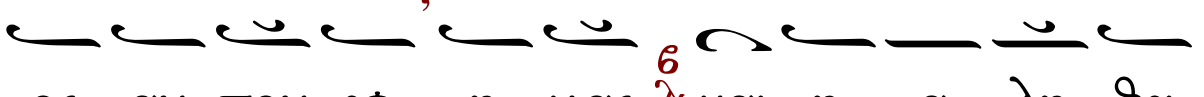
λαοι

6
λ

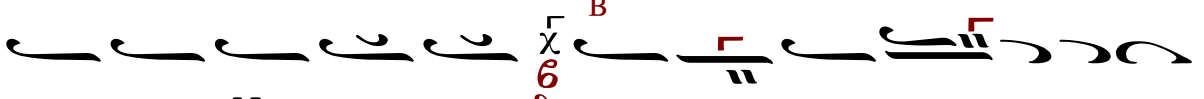
Ὁ οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον· ὅθεν πεπτώκαμεν μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μέτ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Ὁ τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

 ω ω ω να

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει

προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνοσ, ὡσ πού τισ ἔφη
πρὸσ τὸ ἀρχέτυπον, καὶ τῷ σῶ λόγω ὡσ
ἐμβρόντητοσ, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμοσ,
πανσεβάσμιε Πάτερ, θεοροῆμον ἱερώτατε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος α'.

π
 χ
 π
 ρ

 $\mu \epsilon \epsilon \epsilon$ ρ Δ ο ο ο ζα Πα τρι ι και αι αι

Υι υι ω ω ρ και Α α γι ι ι ω ω Πνε ε

ε ε ευ μα α α α τι π
 ρ

 ρ χ και νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α

μην π
 ρ

ρ

 ρ Θ πα λαι τω Μωσει συλλα λη η η σασε

πι του ο ρους Σι να δι α συ υμ βο ο λων

 ρ χ Ε ε γω ει ει μι λε ε ε γω ων ο Ων ρ ση

με ρον επ ο ο ο ρος Θ α βω ρ με τα μο ρ

φω θεις ε πι τω ων μα θη των ε δει ζε το αρ
 χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νη να να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει το ο της ε ευ φρο συ υ
 υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ζον δι
 ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σι ι ι ι ν

π
9

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον
Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ώχος δ'

Ώχος δ' Δί

^χ_Δ Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
_Δ εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
_ε (Δίς)
_ε ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. ^χ_ε Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
_ε εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
_ε ον

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν

παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,
καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ἐξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. **Θ**αβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

ρω θεν προς ευ φρο συ νην συγκα λει ται αι τη

ην κτι ι σιν ^η και προ φη τι κω ω ω ως α

α να κρα α α ζει ^π Θα βωρ και Ερ μων εν

τω ο νο μα τι σου α γαλ λι ι α α α

σο ο ον ται ^π εν του τω γαρε πι βας τω

ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η των σου ^η

την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με

τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α

λιν πε ποι οι οι η η η κας ^π με τα στοι

χει ω ω ω σας αυ την ^η εις την σην της Θε

ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο

ο ο τη η η τα ^π9 δι ο βο ω ω
με εν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ υ
ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι σοι σοι
σοι ^π9

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν·

Ύμνος Δι

^χ ^Δ
^ΔΘε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⁶
 ευ λο γη με νος ο ερ ^Δχο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου ⁶

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

⁶Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
⁶ευ λο γη με νος ο ερ ^Δχο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου ⁶

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^Γ ^Β
^Δ **Τ**η Θεο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α
πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶
μη α πο στρε ψης σουσ δου λουσ κε νους ^Δ σε
γαρ και μονη νελ πι δα κε κτη με θα ⁶

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

ⲕⲁⲓⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲓⲥⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱⲛⲁⲥ

ⲧⲱⲛⲁⲓ ⲱⲛⲱⲛⲁⲙⲛ

Ⲑⲟⲩⲥⲓ ⲱⲡⲛⲱⲥⲱⲙⲛⲡⲟⲧⲉ Ⲑⲩⲟⲧⲟⲕⲉ

ⲧⲁⲥⲟⲩⲛⲁⲥⲧⲓⲁⲥⲥⲟⲩⲗⲁⲗⲓⲛⲟⲓⲁⲛⲁⲗⲓⲟⲓ ⲓⲥⲓ

ⲙⲛⲓ ⲕⲁⲣⲥⲱⲡⲣⲟⲓⲥⲧⲁⲥⲟⲡⲣⲉⲥⲃⲉⲩⲟⲩⲥⲁ

ⲧⲓⲥⲓⲛⲁⲥⲉⲣⲣⲱⲥⲁⲧⲟⲓⲕⲧⲟⲥⲟⲩⲧⲱⲛⲕⲓⲛⲟⲩⲟⲩ

ⲛⲱⲛⲓⲧⲓⲥⲟⲩⲗⲁⲗⲓⲛⲉⲱⲥⲛⲩⲛⲉⲗⲉⲩⲧⲉ

ⲣⲟⲩⲥⲟⲩⲕⲁⲡⲟⲥⲧⲱⲙⲛⲗⲉⲥⲡⲟⲓⲛⲁⲓⲕⲥⲟⲩ

ⲥⲟⲩⲥⲁⲕⲁⲣⲟⲩⲟⲩⲥⲱⲗⲓⲥⲁⲓⲓⲕⲁⲣⲁⲛⲧⲟⲓ

ⲱⲛⲟⲩⲛⲱⲱⲛⲓ

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος λ̣α̣ Νη —² Γα

Ἰ̣^Γ
ϣ̣^Γ
ⲁ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ⲁ̣

Ⲡ̣^Ν ⲙ̣^Γ ⲡ̣^Π ⲙ̣^Μ
ⲁ̣ ⲡ̣^Π ο λ λ ο ι ς σ υ ν ε χ ο ο μ ε ν ο ς π ρ ο ς σ ε κ α τ α φ ε υ γ ω σ ω τ η ρ ι ι α ν ε π ι

π ρ ο ς σ ε κ α τ α φ ε υ γ ω σ ω τ η ρ ι ι α ν ε π ι

ζ η τ ω ν ⲁ̣ ω Μ η τ ε ρ τ ο υ Λ ο γ ο υ κ α ι Πα ρ θ ε ν ε

ⲟ ⲩ ⲧ ω ν ⲁ̣ ⲧ ω ν δ υ σ χ ε ρ ω ν κ α ι δ ε ι ν ω ν μ ε δ ι α σ ω σ ο ν ⲁ̣

ⲁ̣ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ⲁ̣

Ⲡ̣^Ν ⲙ̣^Γ ⲡ̣^Π ⲙ̣^Μ ⲁ̣
ⲁ̣ ⲡ̣^Γ α θ ω ν μ ε τ α ρ α α τ τ ο υ σ ι π ρ ο σ β ο λ α ι ⲁ̣

^Π
 πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
^{Γ Ν Γ}
 την ψυ χην ^δ ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη
^{χ λ}
 νη ^λ την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
^Γ
 με ^δ

^Γ
^δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
 Πνευ μα τι ^δ

^{Ν Γ Π Μ Γ}
^δ Ω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον ^δ δυ

^{Π Μ Γ}
 σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει

^Γ
 νων ^δ σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^{χ λ}
^λ και την ψυ χην και την δι α νοι αν ^δ

^{Ν Ν}
^δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Ν Γ Π Μ
Νοσούντα το σωω μα και την ψυ χην

Π Μ
επισκοπης θειας και προνοι οιας της παρα

Ν Γ
σου αξιωσον μονη Θεο μητορ

ως αγαθη αγαθου τελο χευτρια

Ωδή γ'. Ο Ειρμός.
Ουρανίας άψιδος.

Γ
Υπεραγια Θεο το κσωω

σονη μας

Ν Γ Ν Γ
Προστασι αν και σκεπην ζωης εμης

τι θημισε Θεο γεννητορ Παρθενε συ

Ν Δ Δ
μεκυβερνησον προς τον λιμενα σου

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυμνη τε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ασ την ζα λην δι

α σκε δασαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ ησας μο νη παναχραν τε

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

^N ^Γ
^Γ **Θ**υ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^N
 αι τι ον ^Γ **θ** της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ **θ** παν τα γαρ δυ να σαι
^Π ^Γ
^Δ **θ** ως δυ να τον εν ι σχυ ι ^Γ **θ** τον Χριστον κυ
 η σα σα **Θ**ε ο μα κα ρισ τε ^Γ **θ**
^N ^Γ
^Γ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^Γ **θ**
^N ^Γ
^Γ **Χ**α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ^Γ **θ** ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
^N
 συ μοι βο η θη σον ^Γ **θ** των ι α μα των γαρ
^Π ^Γ
^Δ **θ** α νε λ λι πη σε γι νω σκω ^Γ **θ** θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ

ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἑκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος Δι

^Γ ^M ^Δ
^Δ Πρεσβει α θερ μη ^Δ και τει χος α προ
^Β
^Δ σμα χη τον ^Δ ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
⁶ κα τα φυ γιον ⁶ εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον ^Δ και εκ κιν
^N ^Γ ^Ω
^Δ δυ νων λυ τρωσαι η μας ^Δ η μο νη τα χε
^Γ
ως προ στα τευ ου σα ^Δ

Ὡδή δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος π̄ δ̄ — Γα

Χ̄ Ῡ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Μ Ν Γ ρων πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυ μ φευ τε

Ῡ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Μ Ν Γ Θε ο σπλα γ χ ν ι α σ τ η ν α β υ σ σ ο ν ε π ι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι ^Δη τον
ευ σπλαγ χνον κυ η σα σα ^Δ και Σω τη ρα
παν των των υ μνου των σε ^Δ

^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ

^Δ Ἄ πο λαυ ον τες Πα να γνε ^Δ των σων δω

ρη μα των ευ χα ρι στη ριον ^Δ α να μελ
πο μεν ε φυ μνιον ^Δ οι γι νω σκον τες σε Θε

ο μη το ρα ^Δ

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ

^M ^N ^Γ
 ρι ελ πι δα και στη ρι γ μα και της σω
 τη ρι ας τειχος α κρα δαν τον κε κτη με
 νοι σε Πα νυμνη τε ^Δ ^Γ ^Χ ^Λ δυ σχε ρει ας πα σης εκ
 λυ τρου με θα

Ἐδὴ εἴ. Φώτισον ἡμᾶς.

^Γ
 πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^N
 εμ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την
 καρ δι αν μου την σην α κη ρα τον δι δου
 σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
 τον αι τι ον

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας^Ν

Αυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο
το ο κε Α γνη^Ν η αι ω νι α τε κου
σα λυ τρω σιν^Δ και την ει ρη νην την παν τα
νουν υ πε ρε χου σαν^Ν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι^Ν

Αυ σον την α χλυν των πται σμα των μου
Θε ο νυμ φε^Ν τω φω τι σμω της σης λαμ προ
τη τος^Δ η φως τε κου σα το θει ον και προ αι ω

νι ον

και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθενειαν ε πι σκο πης σου α ξι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρεσβει α σου παρασχου

μοι

*ᾠδὴς'.
Τὴν δέξιν.*

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θα να α του ου ου ου και της φθορας

ὡς ἐσωσεν ^Ν ἐαυτον ἐκ δεδωκωστω θανατω ^Π τὴν τὴ φθορα και θανατω μου ^Ν
 φυσιν ^Χ κα τα σχε θεισαν Παρθενεδυσωπη ^Γ
 σον ^Γ τον Κυριον σου και Υιον ^Δ της εχθρων ^Γ
 κακουργιας μερυσασθαι ^Γ
 Ἰησους ^Γ περα γι αθεο το κωωσον
 ημας ^Γ
 Προστα α ατιν σε ^Ν της ζωης ε ^Χ
 πισταμαι ^Χ και φρουραν ασφαλιστα ατην ^Γ
 Παρθενετων πειρασμων διαλυουσαν ^Γ
 οχλον ^Χ και επηρειας δαιμονων ελευνου

σαν^Γ και δε ομαιδι^N απαντος^Γ εκφθορας των

παθων μου ρυσθη ναι με^Γ

δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι^Γ

ως^Γ τει ει ει^N χο ο ος^Γ καταφυ

γης κεκτημεθα^N και ψυχων σε παν τεληησω

τηρι αν^N και πλατυσμον εν ταις θλιψεσι

Κορη^χ και τω φωτισουα^λ ει αγαλλομε

θα^Γ ω Δεσποινα και νυν η^N μας^Γ των πα

θων και κινδυνων δι^Γ ασωσον^Γ

και νυν και α^N ει και εις τους αι^Γ ω νας

των αιωνων αμην

Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε

νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα

σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο

ση μα των α να στη σον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Γ
Χ Γ Χ Λ
Α Α α α χρα α αν τε Λ η Ν δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως Δ επ ε
 σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη στον Υ
Γ
 ως ε χου σα μη τρι κην παρρη σι ι α α α
Λ
Γ
 αν Α

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

^χ ^M ^Δ
 Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται σχυν τε ^B με σι τει α προς τον Ποι η
 την α με τα θε τε ^Δ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα στον ως
 α γα θε ^B εις την βο η θε ι αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ^Δ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ στον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
^B το κε των τι μων των σε ^Δ

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον.

^Γ ^Δ
⁶ ^λ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B
 παση γε νε α και γε νε α ^(δίζ) ⁶ ^λ

^Γ ^Δ
^Δ ^λ **Στίχ.** Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ^Δ ^λ

^Π ^Δ
 Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι ^λ εν
^M
 παση γε νε α και γε νε α α α ^Δ ^λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου

Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ

μοὶ μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' ^Δ Δόξα Πατρι καὶ Υἱο καὶ
Αἰγιώ Πνευματι ^Δ Πάτερ Λογε Πνευ
ματρι ἁς ἡ ἐνμοναδι ^Δ ἐξαλειψον τα
πληθ^ν ἁτων ἐμων ἐγκλημάτων ^Δ

^Δ Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
των αἰώνων ἀμην ^Δ Ταις της Θεο τοκου
πρεσβειαις Ἐ ἐλεημον ^Δ ἐξαλειψον τα
πληθ^ν ἁτων ἐμων ἐγκλημάτων ^Δ

^Δ ^Μ Ἐλεησον με ὁ Θεός ^Δ κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθος των οικτιρων σου ε ζα λειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια Παναγια Δεσποινα

αλλα δε ζαι δεησιν του ικετουςου

θλιψις γα αρχει με φεερειν ου

δυναμαι των δαιμονων τα το ζευμα

τα σκεπην ου κεκτημαι ου δε που προ

σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

μενος και παραμυθιαν ουκ εχω πλην

^M σου ^{6.} Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πεις και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν ^B το συμ φε ρον ποι η σοον ^{6.}

Ἄετρα Θεοτοκία.

^M ^Δ Ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πο ρευ ε ται α γνη Πα ρθε νε Θε ε ο το κε ^{6.}
^M αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως ^{6.}

^Δ ^{6.} Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε
 νων ^χ α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η
η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη
νη η μο νη προ στα σια των πι στω ω
ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἄ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ᾠχος λ' αὐτῆς Νη — Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

τηνημωνσωτηριανως η θελη

σας σωτεροι κο νομησασθαι εν μητρα της

παρθενου κατωκησας τω κοσμω ην προ

στατινα νεδειξας ο των πατερων η

μων θεος ευλογητος ει

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

^{Μ Γ}
 Ἄθελητην του ελεους ἄον εγεννη
 σας Μητερ α γνηδυσωπησον ἄρυσθη ναι των
 πταισματος των ἄψυχης τε μολυσματος των
 τους εν πιστει κραυγαζοντας ἄο των Πα
 τερων ημων Θεος ευλογητος ει ἄ
^Γ
 Ἄδοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι ἄ
^{Μ Γ}
 Ἄθησαυρον σωτηριας ἄ και πηγην α
 φθαρσιας την σεκυησαν ἄ και πυργον α
 σφαλειας ἄ και θυραν μετανοιας τοις
 κραυγαζουνσιν εδειξας ἄο των Πατερων

^N ^Γ
 η μων Θε ος ευ λο γη τος ει δ^Γ
^N ^Γ
 δ^Γ και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην δ^Γ
^Γ ^N ^Γ
 δ^Γ Γω μα α των μα λα κι ας δ^Γ και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρια δ^Π των πο
 θω προ σι ον των δ^Γ τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πειν α ξι ω σον δ^Γ η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τεκου σα δ^N

Ὡδή η'.
 Τὸν Βασιλέα.

^Γ
^χ ^Γ
 δ^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας δ^Γ

Πνευματι

τας ασθε νει ασ μου της ψυχης ι α

τρευ εις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε

ι να σε δοξα ζω την κεχαριτω με

νην

και νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην

τωνπειρασμων συτας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρ

θε νε οθεν σε υμνου ουμεν εις παν

τας του ους αιωνας

Ὡδή 9'.

Κυρίως Θεοτόκον.

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
^{Γ Π Γ}
Ρο η ην μου των δα κρυ ων δη μη α πο

ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε

Χρι στον κυ η σα σα

^Γ
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
^{Γ Π Γ}
Χα ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον

Παρ θε νε η της χα ρας δε ζα με νη το

πλη η ρω ω μα ^Γα της α μαρ τι ας την

λυ ^Γυ υπην ε ζα φα νι σασα^Δ

^Γα ^Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Δ

^Γα ^Πλι μη ην και προ στα σι α ^Ντων σοι προ

σφευ γο ον των ^Χγε νου Παρ ^Λθε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ^Γκα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γα λ λι α μα^Δ

^Γα ^Δδο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι^Δ

^Γα ^ΠΦω το ος σου ταις α κτι σι ^Γα λα μ πρυ νον

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον ^N
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων ^Γ ^Π την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ ^Π και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ ^Π την α
 δι α φθο ρως ^Δ ^Γ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^Γ
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν ^Δ

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

^Π ^N ^Γ
 την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων ^Γ
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
^Γ ^N ^Γ ⁺
 κων ^Δ την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χ λτην ^{Ν Γ} Δε σποιναν του κο οσμου ^Ν Δ 9

υμνοις τιμησωμεν ^Γ Δ

^Π Δ ^Γ Α πο των πολλων μου αμαρτι ων ^Γ Δ α

σθει το σω μα α σθει μου και η ψυ

χη ^{Ν Γ} Δ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι

τω με νην ^{Ν Γ} χ λελ πικ α πηλ πι σμε ενων ^Ν Δ 9

συμοιβο η θησον ^Γ Δ

^Γ Δ ^Π Δε σποι να και Μη ητηρ του Λυ τρω του

^Π Δ δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ^Γ Δ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα ^{Ν Γ} χ λω Δε σποι να του κο ο

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

^Π
^Γ ^Χ ^Γ ^Π
 Παισιν των Αγ γε λων αι στρα τι αι
^Ν ^Π
 Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
^Γ ^Ν ^Γ
 δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
^Ν ^Γ ^Ν
 Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
^Γ ^Ν ^Γ
 εις το σω θη ναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,

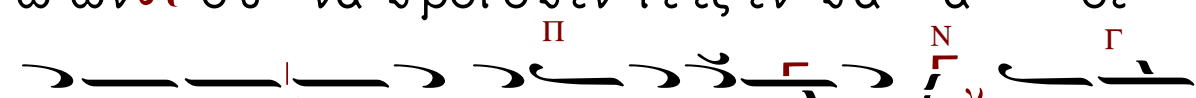
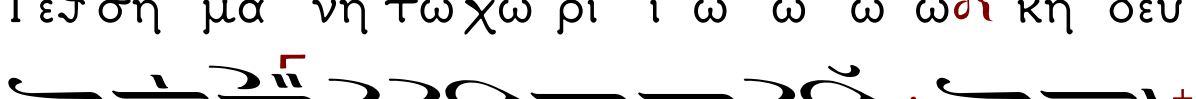
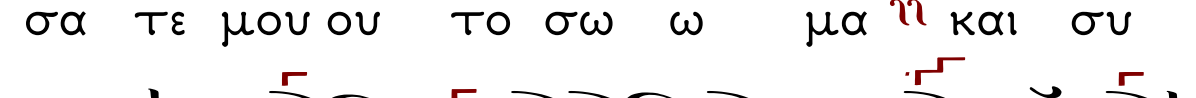
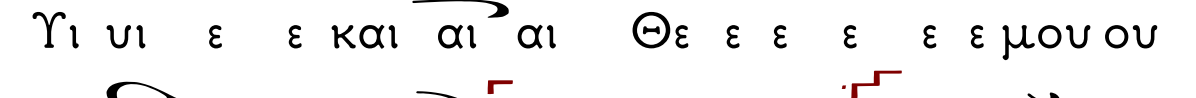
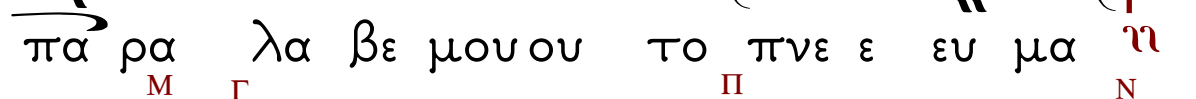
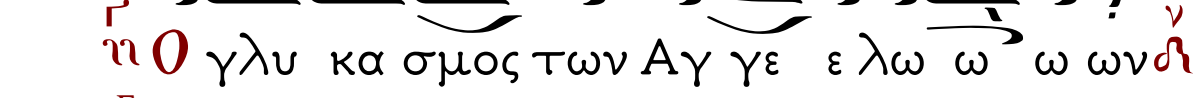
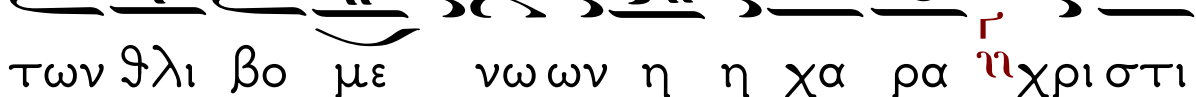
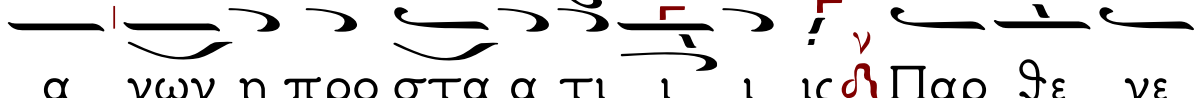
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα

^πχ^Ν ^Π
 ἄπο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^Ν ^Γ
 ω ω ν δ^γ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ^Γ
^Π ^Ν ^Γ
 Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω δ^γ κη δευ
^Γ ^Γ +
 σα τε μου ου το σω ω μα ^Ν και συ
^Γ ^Γ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
^Γ ^Γ
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^Ν
^Μ ^Γ ^Π ^Ν ^Γ
 ὄ γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν δ^γ
^Γ ^Γ
 των θλι βο με νων η η χα ρα ^Ν χρι στι
^Π ^Ν ^Γ
 α νων η προ στα α τι ι ι ις δ^γ Πα ρ θε νε
^Ν ^Γ
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ^Ν αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρω ω πο ον Θε ον

μου ε λε γ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω

πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων

κα α λω ω σε ε ε Πα ρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λις

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

